

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی امکان سنجی ایجاد مسیرهای حمل و نقل غیر موتوری در بسترهای فرهنگی تاریخی (نمونه موردی: محدوده فرهنگی حافظیه شیراز)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

رضا علیشاهی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه شیراز، شیراز، گلدشت ۳ معالی آباد، دانشکده هنر و معماری

خلاصه مقاله:

با ورود خودرو به پهنه های فرهنگی تاریخی شهرها در دوران معاصر، مناسبات دیرپای حرکتی و نحوه ی پیوند میان عناصر ارزشمند موجود در آن ها دچار تغییرات بسیار اساسی گشت. به نحوی که حرکت سواره سیطره خویش را بر تمامی نظام های حرکتی موجود در بافت های تاریخی گسترده و آن ها از درون دچار گسست نمود. با تغییر روح زمانه و پدید آمدن مباحث مبتنی بر پایداری و جریان های سبز در عرصه های ادبیات شهرسازی معاصر، انگاره حمل و نقل غیر موتوری به عنوان راه حل برون رفت از مشکلات ناشی از خودرو در بافت های شهری مورد تاکید قرار گرفت. در این راستا در سال های گذشته در ایران اهمیت ایجاد پیاده راه ها و مسیرهای ویژه ی دوچرخه به عنوان مهم ترین نمودهای حمل و نقل غیر موتوری بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته است به نحوی که با ظهور فزاینده این مسیرها در بسیاری از شهرها روبرو بوده ایم که عمده آن ها به دلیل عدم برخورد علمی مناسب در امکان سنجی ایجاد مسیرهای حمل و نقل غیر موتوری با شکست روبرو بوده اند. در این پژوهش با توجه به ادبیات جهانی حمل و نقل غیر موتوری، سعی در ارائه چارچوبی به منظور ارزیابی امکان سنجی ایجاد مسیرهای حمل و نقل غیر موتوری در محدوده حافظیه شیراز در چهار سطح تناسب کالبدی پیاده رو، منظر شهری، مرزبندی و حریم گزاری و کاربری جداره شهری و معیارهایی برگرفته شده از این سطوح شده است. بر این اساس با توجه به سطوح و معیارهای یادشده در راستای ایجاد مسیرهای حمل و نقل غیر موتوری راهبردهایی به منظور تسهیل و تشویق استفاده از حمل و نقل غیر موتوری در چهار سطح یادشده ارائه گشته است.

کلمات کلیدی:

مسیرهای حمل و نقل غیر موتوری، پیاده مداری، دوچرخه سواری، محدوده فرهنگی حافظیه شیراز.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847582>

